

ת"פ 36760/12/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 36760-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אלכס ישראלב

ב"כ הנאשם עו"ד רונה שורץ

הנאשם התייצב

הדיון מתרגם לשפה הרוסית באמצעות מתרגמנית בית המשפט גلينה זבלנסקי

גור דין

תמצית כתוב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאותו, במסגרת הסדר דין ולאחר תיקומו של כתוב האישום, ביצוע עבירה של תקיפה חבלנית לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם (להלן: "כתב האישום"), ביום 4.5.2013 בשעה 17:30 או בסמוך לכך, ברחוב דעוז 19 בבת ים, עבד המטלון בהובלות בבית ספר. באותו נסיבות עברה אשת הנאשם למקום והמטلون אמר לה: "איזה יפיפה אפשר להתחיל איתך?" תוך כדי שהוא מתקרם אליו. המטלוננת נבהלה ורצה לכוון ביתה. בהמשך הגיע הנאשם והחל לומר למטלון כי הוא עבר את הגבול, נכון בו אףו וגרם לו לשבר בעצמות האף ולדימום.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בעבריה שבביצועה הורשע הנאשם וטענה כי במקרה דנן יש ליתן בכורה לשיקולי הרתעה, תוך שהפנתה לניסיות ביצוע העבירה, הדגישה את סוג החבלות שנגרמו למטלון וחומרתן והפנתה לנזקים נוספים אשר נגרמו למטלון על פי עדותו.

4. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה למתחם העונשה שבין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות

עד ל- 12 חודשים בפועל. באשר לנטיותיו האישיות של הנאשם כי הנאשם עבר פלילי והדגישה כי הגם שהמדובר מעת 2013, חלוף הזמן נח לפתחו של הנאשם, אשר לא התייצב לדינום, התיק נגדו הותלה וחודש רק לאחר מעצרו. עוד ציינה כי הסדר דין דומה לזה שהוסכם הוצע לנאים עוד בשנת 2016. לטענתה, לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם נטילת אחריות משהודה רק לאחר שעדי התביעה נאלצו להיעיד. בנוסף טענה כי אין מקום לסתות בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם משלא התקבל בעניינו תספיר המUID על שיקומו והוא אף לא שולב בטיפול. בנסיבות אלה עתרה כי עונשו של הנאשם ימוקם במרכז מתחם הענישה שיקבע, וכי ייגזר עליו עונש של מאסר לRICTSI בעבודות שירות ברף הגבורה, לצד מאסר על תנאי ופיקוי למTELON.

5. ב"כ המאשימה הסכימה לקבלת המסמכים אותם הגישה ביחס למצבו הרפואי והנפשי של הנאשם (ענ/1), אך התנגדה לקבלת חוות דעת הפסיכיאטרית המחויזת מיום 26.6.2016 המצואת בתיק כראיה לעונש (להלן: **"חוות הדעת הפסיכיאטרית"**). בהחלטתי שבספרוטוקול מיום 16.9.2019 ציינתי כי חוות הדעת התקבלה לתיק לאחר שהוזמנה על ידי בית המשפט, והיא קבילה ואף לא נתען אחרת על ידי המאשימה. על כן התרתתי להגנה להתייחס למפורט בחוות הדעת בעת הטיעון לעונש, תוך שהבהירתי כי בעת בחינותה ומtan משקל למפורט בה, תיליך בחשבון הסתייגות המאשימה מצאה (שאת הבקשה לאמצם במלואם זנחה מילא ההגנה), וכן תיליך בחשבון העובדה שהמאשימה ביקשה בזמן לעדות את הפסיכיאטרית המחויזת במהלך המשפט בקשר חוות הדעת, זימונה נדחה בשל מצבה הרפואי, ובוסףו של يوم הגיעו הצדדים להסדר כאמור.

6. לאור ההחלטה, התרתתי למאשימה להוסיף לטיעוניה לעונש לאחר סיוםם בקשר חוות הדעת הפסיכיאטרית. בעת שהשlimה טיעונה הפנתה ב"כ המאשימה לכך שעל פי חוות הדעת הפסיכיאטרית לנאים קושי ביסות דחפים ודחית סיפוקים, ומכאן מסקנת חוות הדעת לפיה לא יכול היה הנאשם לשלוות בדחפיו. בהקשר זה הדגישה כי הנאשם לא צפה באירוע עצמו ועל כן לטענתה לא פעל מתוך אינסטינקט, כתגובה אוטומטית לסייעו, אלא יכול היה לחשב צעדיו. עוד הדגישה כי הנאשם פנה תחילה למTELON מילולית ולטענתה יש ללמידה מכך שה הנאשם יכול היה להימנע מביצוע התקיפה.

תמיצית טיעוני ההגנה לעונש

7. ב"כ הנאשם הפנתה לנטיות ביצוע העבירה ולכך שרערית הנאשם ובנותיו נבהלו מהתנהגות המתלונן והגיינו הביתה בסערה. בעקבות כך ירד הנאשם למיטה בצד ספונטני ותקף את המתלון. עוד הדגישה כי הנאשם נכח במTELON פעמי אחת בלבד, נשאר במקום לאחר מכן וניסה לדבר עמו. כן טענה לקיומה של נסיבה משמעותית לקולא בעניינו של הנאשם, הנובעת ממצבו הנפשי וקרבה של מצבו לסיג או שפויות הדעת. לטענתה הנאשם סובל מהפרעה פוסט טראומטית, סף גירוי נמוך ופגיעה בדמיון העצמי, תוך שיפורטה את כל נטיותיו האישיות של הנאשם, התאונה בעבר בשנת 2011 והשלכותיה עליו ועל משפטו. בהקשר זה הפנתה למסמכים הרפואיים ומסמכים ביטוח לאומי בעניינו של הנאשם המעידים על מצבו (ענ/1), אשר נערכו לפני האירוע ואחריו, וחוות הדעת הפסיכיאטרית שהתקבלה בעניינו.

8. ב"כ הנאשם שבה והבהירה כי ההגנה זנחה טענתה לתחולת סיג או שפויות הדעת בעניינו של הנאשם וכי אינה מבקשת כי תאומץ מסקנת חוות דעת הפסיכיאטרית המחויזת בהקשר זה. יחד עם זאת, טענתה היא כי על בסיס חוות הדעת הפסיכיאטרית כמו גם המסמכים ענ/1 ועדות אשתו של הנאשם, קיים קשר סיבתי בין הפרעה הפסיכיאטרית ממנה סובל הנאשם לבין תקיפות המתלון על ידו. משך לטענתה, במצבו של הנאשם קיימת קרבה לסיג או

שפויות הדעת המחייבת התחשבות בעת קביעת מתחם הענישה והעונש לנאים, תוך הפניה לפסיקה. עוד צינה כי לצורך קרבאה לשיג די בהפרעה ממשמעותית אצל הנאשם ואין צורך בקיומה של מחלתה.

9. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנזק שנגרם למתלוון הוא שבר אחד שהצריך מענה ראשוני וכי המתלוון לא אושפז. עוד טענה כי המתלוון הפריז בתיאור הנזק שנגרם לו ולא הציג אסמכתאות דרישות לטענותיו. מתחם העונש ההולם לטעםה של ההגנה הוא בין היתר למספר חדש מסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הפנחה לפסיקה המדגימה לטעםה את הענישה הנוגנת.

10. בקשר לעונש הרואין לנאים הפנחה לכל נסיבותו האישיות של הנאים בהרחבה וצינה כי במצבו הנאים מסגור בביתו, איןו עובד ומפרנס את משפחתו מתקציב נכות. הנאים מטופל, נמצא במסגרת ומתקבל טיפול רפואי, מטופל אף בפסיכותרפיה ומתקבל זריקות לשיכוך כאבים. עוד הוסיף כי הנאים נעדר עבר פלילי ומАЗ האירוע לא נפתחו תיקים נוספים בעניינו. ב"כ הנאים צינה את הקושי לנאים בניהול ההליך, כשכל מצב דחק מעורר אצלן חששות קשות. בנסיבות הכלולות עתרה כי יגזר על הנאים עונש של מסר על תנאי לצד התחייבות בלבד ללא קנס לאור מצבו הכלכלי. באשר לפיצוי עתרה כי תישקל אשמתו של המתלוון בעת קביעת שיעורו, הפנחה למצבו הכלכלי הקשה של הנאים וצינה כי המתלוון יכול לפנות להליכים אזרחיים.

דברי הנאשם

11. הנאים פירט אודוט מצבו הרפואי וביקש להסביר מדוע לא התקיב לדינוי בית המשפט בעבר, בין היתר לאור מצבו הרפואי והנפשי ותרומות שנטלו. לטעنته לא התקoon להתחמק מן הדין. הנאים הביע צער על ביצוע העבירה וمبין את אשר עשה. עוד טען כי המתלוון היה שיכור ואגרסיבי. לדבריו: "באוטו רגע זה כמו שchor בעניינים. בראש שלך אתה בן אדם אחר" והוסיף כי חש "הרבה פחד" מאז התאונה והוא אינו מרגיש גבר. הנאים פירט אודות מצבו הכלכלי הקשה וביקש בשל כך להימנע מקביעת פיצוי לטובת המתלוון.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקנון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בעבר החברתי אשר נפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגנת ובנסיבות ביצוע העבירה. מבוצע עבירה של תקיפה חבלנית נפגעים הערכים המוגנים החשובים הנוגעים לשלם גופו ובטחונו של הפרט, בריאותו ושלמות נפשו. כפי שצווין בת"פ (י-ט) 35133-11-13 מדינת ישראל נ' סברי (19.5.2015):

"התנהלות זו מובילה לטשטוש אמות המוסר החברתיות, לסתיכון שלמות הגוף (ואף חיללה לקיפוח חי אדם), וכן לזרעת פחד ומורא בקרב הציבור. לפיכך, יש להבהיר מסר עונשי ברור שיתרום לעקירת תפעה זו מן השורש."

13. בעת בוחינת **נסיבות ביצוע העבירה** יש לתת את הדעת לחבלה המשמעותית שנגרמה למתלוון, בדמותו שבר בעצמות האף עם סטייה ודימום. לצד זאת, יש לשקל כי אין מדובר בעבירה אשר בוצעה תוך תכנון או בתחוכם, ונראה כי מדובר בהဏנות ספונטנית או אימפליסיבית של הנאים על רקע סערת הרגשות של רעיתה מפניה המתלוון והתקרכותו אליו ואל בונתייה כמפורט בכתב האישום כשבركע מצבו הנפשי, כפי שיפורט להלן. בנוסף, והגמ שאין בכך כדי להצדיק את מעשה הנאים, אין להתעלם מהתנהלות המתלוון עצמו כלפי אשתו של הנאים, ואף מכך שהנאשם

נכח נגילה אחת בלבד במתלון, ואין המדבר באלוות מתמשכת. כן יש לתת את הדעת לכך שהנאשם אף ניסה לשוחח עם המתلون לאחר תקיפתו. בשקלול כל המפורט לעיל נראה כי חרב נסיבות ממתנות מסוימות, ובפרט לאור החבלה המשמעותית שנגרמה למתלון, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מעשהו של הנאשם אינה מבוטלת.

14. לצד האמור, בעת בחינת הנסיבות, יש לתת את הדעת למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה ולבחוון האם יש במצבו הנפשי כדי למתן ולהפחית במידה אשמו המוסרי של (ע"פ 14/1865 פלוני ב' מדינת ישראל (4.1.2016) (להלן: "ענין פלוני"). ככל שיקבע כאמור, יהיה בכך כדי להשפיע לפחות על גדרי מתחם הענישה שיקבע. אך כידוע, בעת קביעת מתחם הענישה, על פי הוראת סעיף 40(ט)(א)(6) ו(7) לחוק העונשין וכחלק מהנסיבות שיקבעו. יש לבחון האם נגעה יכולתו של הנאשם להבין או להימנע מביצוע העבירה, וכן האם נגעה שליטתו על מעשהו במידה מה. בנוסף, במקרים מסוימת סעיף 40(ט)(א)(9) לחוק העונשין יש לבחון, האם מצבו הנפשי היה קרוב לסיג לאחריות פלילית על פי סעיף 34 לחוק העונשין. בעת בחינת האמור יש לתת את הדעת לכך שבשלב גזירת הדין אין צורך בקביעת ממצא חד ממשעי בדבר קיומה של מחלת נפש, כנדרש לשם תחולת סיג אי שפויות הדעת,DOI בקביעה בדבר קיומה של הפרעה نفسית משמעותית (ראו: ענין פלוני, פסקה 5; ע"פ 11/4312 פלוני ב' מדינת ישראל (10.6.2013)). כפי שצוין בענין פלוני, המשקל לפחות לייחס למצבו הנפשי של הנאשם יבחן בכל מקרה ומקורה בהתאם לנסיבותיו.

15. עתה נפנה לבחון את עניינו הפרטני של הנאשם, את מצבו הנפשי בעת ביצוע העבירה כמו גם את שאלת קיומו של קשר סיבתי בין העבירה למצבו הנפשי והמשקל שיש לייחס למצבו הנפשי בנסיבות. ענין/1 אשר הוגש על ידי ההגנה בהסתמכת המאשימה כולל מסמכים רפואיים רבים ומסמכים מהמל"ל בעניינו של הנאשם. מסמכים אלה מלמדים על הפרעה פופולטרומטית ממנה סבל הנאשם בעת ביצוע העבירה ואף לפני ביצועה ולאחריה. מהמסמכים ניתן ללמוד, כפי ש愧 פרטה הסגנורית, כי הנאשם עבר בשנת 2011 תאונת דרכים קשה במהלך שירותו בצבא קבוע. לדברי הסגנורית, הנאשם נכלא בעת התאונה בתא הנגג ללא יכולת לווזן אורך, עד אשר חולץ על ידי מסוק. הנאשם נחבל קשות בידו ועבר ניתוח בשל שבר מורכב, כן נחבל בעמוד השדרה, עבר מספר ניתוחים וסובל וסובל מכאב פיזי וקושי נפשי לאורך שנים.

16. על פי המסמכים שבען/1, החל מחודש ינואר 2012, זמן רב יחסית לפני האירוע המפורט בכתב האישום, התלון הנאשם על כאבים עדים כמו גם על כך שאינו ישן בלילה, מפחד מניסיעה, במצב רוח ירוד וחרד ואף טופל בתרופות למצבו הנפשי. על פי הסיכום הרפואי מיום 6.8.2012, פירט הנאשם סיטוי לילה, מתח נפשי מתמיד, מצב רוח ירוד ושינוי אישיותי בעקבות התאונה. הרופא המתפל ציין כי הסימפטומים אותם תיאר הנאשם הם סימפטומים דיכאוניים ופוסט טראומטיים. על פי הסיכום הרפואי מיום 11.2.2013, הסמן ביותר למועד ביצוע העבירה, צוין כי הנאשם נוטל את התרופות באופן לא סדיר, אינו ישן בלילות, לא חלפו אצליו היזכרונות והסיטוטים, מרגיש מדויק ואף סובל מכאב חזקים. הרופא ציין כי אין שינוי בסיטוטים, תוך שמאצא שהנאשם אינו פסיכוטי ובוחן הממציאות שלו תקין. באותו מועד הוסיף הרופא תרופות נוספות. בסיכומים רפואיים נוספים, אחרי האירוע המפורט בכתב האישום, מפרט הנאשם גם קיומן של בעיות נוספות לנאשם. בסיכומים רפואיים נוספים, שיב ומצין את הסימפטומים המפורטים לעיל.

17. ממסמכיו המל"ל אשר צורפו במסגרת ענין/1 עולה כי הנאשם אובחן כסובל מהפרעה פופולטראומטית על ידי הרופא מטעם המל"ל ונקבעה בעניינו נכות نفسית צמיתה בהקשר זה של 20% על ידי הוועדה הרפואית בשנת 2015. בסך הכל, לנאשם דרגת נכות של 81%. בנוסף, חוות הדעת מטעם הפסיכיאטרית המחויזת מפניה אף היא למכתב רפואי מקופת החולים לפיה רופאו המתפל של הנאשם מאבחןנו כסובל מהפרעה פופולטראומטית. מסקנת חוות

הදעת הפסיכיאטרית ביחס להפרעה הנפשית ממנה סובל הנאשם אוחז בקנה אחד עם המסמכים הרפואיים אשר הוגשו ומצאי המל"ל, קרי, קיומה של הפרעה פסוט טראומטית אצל הנאשם. הפסיכיאטרית המחויזת מוסיפה ומציינת בחותמת הדעת כי לנאים קושי ביחסות דחפים ודחית סיפוקים, בעיקר כאשר דימויו העצמי נפגע או כשהוא מאוי על ידי הסביבה. עוד להערכת הפסיכיאטרית המחויזת, הנאשם לא היה אחראי למשעו ולא יכול היה להבחין בין טוב ורע בעת ביצוע העבירה.

18. אין צורך בדיון באשר להערכת הפסיכיאטרית המחויזת לפיה הנאשם לא היה אחראי למשעו בעת ביצוע העבירה ולא ידע להבחין בין טוב ורע עליה חולקת המאשימים, משאגנה חזרה בה מטענתה לתחולת סייג או שפויות הדעת שבסעיף 34 לחוק העונשין. מסקנה זו של הפסיכיאטרית המחויזת לא תבוא בין שיקולי. ביחס להערכת הפסיכיאטרית המחויזת לפיה הנאשם קושי ביחסות דחפים ודחית סיפוקים בעיקר כshedimoi העצמי נפגע או כאשר הוא מאוי על ידי הסביבה, זו תילך בحسبן באופן מוגבל ביותר משהפסיכיאטרית המחויזת לא נחקרה במהלך המשפט.

19. בעת בוחינת השפעת התסמנות הפסיכוטרואומטית של הנאשם על התנהלותו ביצוע העבירה, עינתי גם במאמרם של יורם רבין ויונתן לבני, **התסמנות הפסיכוטרואומטית כתענטת הגנה במשפט הפלילי**, דין ודברים ה תש"ע. במאמר פורט כי לרוב תסמנות פסוט טראומטית אינה מוגעת לחלוון את יכולת השליטה על המעשים. יחד עם זאת, התסמנות יכולה ליצור אצל הנאשם קושי ממשי לכבות את מעשיו ולהביא לכך שהעבירה מבוצעת על ידי עם מידת מוגבלת של אשמה ויכולת בחירה. עוד נטען, כי במקרים כאלה ראוי להפחית מידת העונש לנאים בהתאם למצבו (שם, 55, ס' ג(7)).

20. נתתי דעתנו לטענת המאשימה לפיה התנהלותו של הנאשם ספונטנית ואוטומטית אל מול איום, והוא יכול היה להימנע ממנו משמע על מעשי המתلون מרעייתו, יצא החוצה, ואף פנה אל המתلون בדברים טרם נגח בו, אך אני רואה עין בעין עמה. נקודת המוצא היא כי הנאשם היה אחראי למשעו, ובמובן זה, אכן התנהלותו לא הייתה אוטומטית. יחד עם זאת, אין בכך כדי לבטל את האימפולסיביות והספונטניות שבתנהלותו. מכלל הנתונים המפורטים לעיל בעניין הנאשם ובכלל זאת אף מדבריו שלו לפיהם "ראה שchor בעניינים" בעת האירוע התרשםו היא כי ההפרעה הפסיכוטרואומטית ממנה סובל תרמה לתחששות האיום והדחק שחש מהתנהלות המתلون כלפי רعيיתו ואף הביאה לפגעה מסוימת בשליטתו על מעשו ולקיים עבورو להימנע מביצוע העבירה. מצבו אף מלמד על קרבה מסוימת לסייג לאחריות פלילית. בנסיבות אלה מסקנתי היא כי יש בהפרעה הפסיכוטרואומטית ממנה סובל הנאשם בעת ביצוע העבירה (וסובל עד היום), כדי להפחית מידת אשמו המוסרי ויש להתחשב בכך בעת קביעת מתחם הענישה.

21. בראוי כל המפורט לעיל תבחן **הענישה הנוגנת**, כאשר יש לזכור, כפי שצין כב' השופט פוגלמן בע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015):

"תיקון 113 לחוק מדריך את בית המשפט לקבוע בדין מתחם עונש הולם **למעשי** הנאשם. מתחם העונש ההולם הוא טווח של עונשים אשר כל עונש שבתוכו יעמוד בעקרון המנחה ויחשב הולם. אין מדובר בטוויח ענישה הנקבעים ביחס לעבירה פלונית; המתחמים משתנים ממעשה עבירה אחד לשני, בהתאם לחומרתו, ומנאשם אחד לשני, בהתאם לאשמו".
(שם, פסקה 198 בפרק דין בע"פ 5669/14 לופolianski נ' מדינת ישראל.)"

כן ראו עפ"ג 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל (20.7.2015).

22. מבحינת הענישה הנווגת עולה כי בסוג העבירה הנדונה, קיימן מנעד עונשה די רחוב. אך, קיימים מקרים בהם גם בנסיבות של תקיפה חבלנית, ובכלל זאת צו בה נגרם נזק משמעותי, אף כשהמדובר באלים מתמשך במסגרת אותו אירוע, ולעתים לצד עבירות נוספת, קבועו בתם המשפט את תחתיתו של מתחם הענישה למסר על תנאי לעתים לצד של"צ, ולעתים נגזרו על נאים עונשים מסווג זה. ראו לשם הדוגמא כפי שהפנתה ההגנה: ת"פ (רח') 14-07-11 **מדינת ישראל נ' פנטה** (17.7.2019); ת"פ (טב') 17-01-32685-2016 **מדינת ישראל נ' פדייה** (25.9.2017); ת"מ (ט) 15-03-15968-2016 **מדינת ישראל נ' אלפסי** (28.9.2016); ת"פ (אי) 06-06-1129-2017 **מדינת ישראל נ' ישראל נ' רוסלאן** (30.5.2007)).

23. לצד זאת, קיימים מקרים רבים בהם נוהגים בתם מתחם עונשה שתחתיתו עונש של מסר קצר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ועד כשת מסר, כאשר נגרם למתلون נזק משמעותי כמו במקרה דנן / או כאשר מדובר באלים מתמשך במהלך האירוע. להשquette, זהו המתחם הנכון והראוי במקרים מסווג המקרה דנן, בפרט לאור הנזק אשר נגרם למתلون, ככל שלא מתקיימות נסיבות מיוחדות. ראו לשם הדוגמא כפי שהפנתה המאשימה: עפ"ג (ט) 15-06-64130-2015 **סברי נ' מדינת ישראל** (1.11.2015); ת"פ 15-01-37392-2015 **מדינת ישראל נ' מאירוב** (5.8.2015) וכן רע"פ 16-00822-2016 **בן עזרי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) הגם שנסיבותו חמורות מעניינו ובהतאמה מתחם הענישה שנקבע.

24. לסקירה המפורטת לעיל יש להוסיף כי מעיון בפסקה עולה שכאשר מדובר במקרה בו נסיבות מקלות מיוחדות האופפות את ביצוע העבירה, ובכללן案ала הנוגעות להפרעה נפשית ממנה סובל הנאשם שיש בה כדי להשפעה על מידת אשמו, נוהגים בתם המשפט להתחשב בנסיבות אלה בעת קביעת עונשו של הנאשם, גם כאשר מדובר ביצוע עבירות חמורות מזו שביצעו הנאשם. עוד כאמור, במקרים המחוקק, יש מקום להתחשב באותן הנסיבות לפחות אם ביצוע עבירות חמורות מזו שביצעו הנאשם. לשם הדוגמה וכפי שהפנתה ההגנה:

בע"פ 11-4312/2013 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.6.2013), הופחת עונש מסר בן 10 שנים אשר הושת על הנאשם בגין ביצוע עבירות מן בשנתיים, בשל ליקוי נפשי מהותי ממנו סובל, ומבלתי שנקבע כי המערער סובל ממחלת נפש. זאת לאחר שנקבע כי לא ניתן משקל הולם למצבו הנפשי בעת גזירת דינו על ידי בית המשפט המחווז.

בע"פ 14-1865/2016 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.1.2016), הופחת עונשו של המערער אשר הורשע ביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמתה בשנתיים (מעשר לשמונה שנות מסר), לאור הפרעה זו קוטבית ממנה סובל, הגם שאין חולק כי מצבו לא הגיע כדי פטור מאחריות פלילית לפי סעיף 34 לחוק העונשין. כב' השופט עמידה הבוחר כי במצב דברים רגיל לא היה מקום להקל בעונשו של המערער.

ת"פ (מחוזי - מרכז) 16-08-44102-2017 **מדינת ישראל נ' אלון** (29.6.2017) שם נמצא קשר ישיר בין הפרעה נפשית מסווג פירומנית ממנה סובל הנאשם לבין עבירת הוצאה שביצע לפי חוות דעת פסיכיאטרית שהתקבלה. הפרעתו הנפשית של הנאשם הביאה להקללה בעת קביעת העונישה בהתאם לסעיף 40(א)(א)(7) לחוק העונשין ולאור קרבה לסיג לאחריות פלילית. בית המשפט ציין כי התיחסות לנאים כלל נאים אחר במצבו תחתא לעקרון ההלימה ולהוראות החוק.

ראו עוד: ע"פ (מרכז) 07-11-2250-2008 **බבלר נ' מדינת ישראל** (16.1.2008); ת"פ (רח') **מדינת ישראל נ' פנטה** (17.7.2019).

25. נוכח כלל המפורט לעיל, לאור ההפרעה הפוסט טראומטית ממנה סובל הנאשם והתרשםותי כי היה בה כדי לפגוע במידת שליטות הנאשם במעשהו, במידת יכולתו להימנע מביצועה ולהביא לקרבה לסייע לאחריות פלילתית, מצאתי לקבוע בתחום הענישה מאסר על תנאי מרთיע, ובתקרטו מאסר בן 9 חודשים.

העונש ה konkreti לנאנש

26. במקורה דנן לא מתקיימות נסיבות לסתיה לקולא או לחומרה ממתחם העונש אשר נקבע. הנאשם, יליד שנת 1977, נשוי ואב לשתי בנות בנות 11 ו- 8. הנאשם עלה ארצה מרוסיה, התגasis לצה"ל, שירת בצבא קבע תקופה כוללת בת 7 וחצי שנים וניהל אורח חיים יצירני ונורמלי לחלווטין. בשנת 2011 עבר הנאשם תאונת דרכים קשה אשר שינתה את חייו וחוי משפחתו. בעקבות התאונה ופציעתו בה, עבר הנאשם ניתוחים, סבל וסובל מכאבים עזים ומטופל בתרופות בנוסף, סובל הנאשם בעקבות התאונה מתרסמנת פוסט טראומטית המשפיעה על כל תחומי חייו. על פי תלונות הנאשם לרופאים המתפלים ואף עדותה של רעייתו, מאז התאונה סובל הנאשם ממצב רוח ירוד, קשיים בשינה, סיטומים ותסמים נספחים, ואף מטופל בתרופות בפן הנפשי, הכל כמפורט לעיל ובמסמכים ענ/1. אין ספק כי במצבו, יתקשה הנאשם לרצות עונש של מאסר ولو בעבודות שירות, ככל שכזה יגזר עליו. עונש מסוג זה אף יקשה על בניית משפחתו אשר מתמודדות גם הן עם השלכות התאונה שעבר הנאשם, התמודדות שאינה פשוטה.

27. עוד נתתי דעתנו למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם אשר אינו עובד בעקבות התאונה, מתקיים ומקיים את משפחתו מkeitצת נכונות בסך 7,737 ₪ לחודש. גם קושי זה לנאנש ובני משפחתו, המctrף לקושי הרגשי הנובע במצבו ישקל בין שיקולי.

28. הנאשם נעדר עבר פלילי מכלמין וסוג ועל פי טענת ההגנה שלא נסתירה מכך ביצוע העבירה בשנת 2013 (לפני כ-6 וחצי שנים) לא הורשע בביצוע עבירה נוספת ונפתחו בעניינו תיקים נוספים. כפי שציינה ב'כ' המאשימה בצדקה, חלוף הזמן המשמעותי מאז הגשת כתב האישום במקורה זה נח בעיקרו לפתח הנאשם, אשר לא התייצב לדיוונים עד אשר הותלה התקיק בעניינו וחודש רק לאחר איתורו. לצד זאת, חלוף הזמן מלמד כי העבירה מושאה כתב האישום היא עבירה בודדה ונקודתית עבור הנאשם. גם ללא הזמן תסקרו לעונש בעניינו, התקופה אשר חלה מכך ביצוע העבירה מדברת بعد עצמה ומלמדת כי מסוכנותו של הנאשם, כמו גם הצורך בהרתו אינם ברף הגבהה. בנוסף, בראוי חלוף הזמן ניתן ללמוד אף על דרך שיקומית מסוימת אותה עובר הנאשם, גם אם אינה מלאה או ממשמעותית מאוד במצבו המורכב. הנאשם מטופל לאורך השנים בתרופות ועל ידי בעלי מקצוע ובין היתר אף טיפול בטיפול פסיכולוגי במהלך התקופה.

29. הנאשם הודה בביצוע העבירה והביע חרטה על מעשיו ושוזקף זאת לזכותו. אמנם, הودית הנאשם באה לאחר שימוש עדי התביעה כך שאין מדובר למי שהודה מיד עם תחילת ההליך. יחד עם זאת יש לזכור כי בהודיתו יותר הנאשם על טענת הגנה משמעותית אותה ביקש לטעון, וחסך זמן שיפוטי בלתי מבוטל אשר היה קרוך בדוחית הדיון לפסק זמן ממשי לצורך שמעית עדותה של הפסיכיאטרית המחויזת אותה ביקשה המאשימה בזמן, וכן את הצורך בטיעונים והכרעה שיפוטית בטעنته.

30. בעת מקום הנאשם בגדרי המתחם שנקבע וקבעת שיעור הפסיכי שיוותה לטובת המתלוון, נתתי דעתן לנזקיו של המתלוון, הכוללים את נזקי הפסיכים (שבר בעצמות האף עם סטייה ודימום) וכן נזקים בדמותם כאב סבל שהם אינגרנטיים בנסיבות. בהקשר זה שאלתי את דברי המתלוון בעדותו אליהם הפניה המאשימה ומנגד את דברי הסגירות לפיהם לא הוצאה כל אסמכתא לנזקים נוספים להם טען. כן נתתי דעתן לעתירת ההגנה להתחשב במצבו הכלכלי של

הנאשם בעת קביעת הפייצוי.

31. כידוע, בשל סממני האזרחים, פייצוי מתלוננים אינם קשור ביכולתו הכלכלית של הנאשם (ר' דנ"פ 5625/16 **אסרף קארין נ' אבניר טוק בוקובזה** (13.9.2017)). בנוסף, בעת פסיקת הפייצוי לא נדרש בית המשפט להוכיח מדייקת של שיעור הנזק ופסיקת הפייצוי נעשית על דרך האומדן. הפייצוי נועד ליתן מענה ראשוני לקורבן ואינו מהו תחליף מלא לפסיקת פייצויים המבוססת על הוכחת הנזק במסגרת הליך אזרחי (ראו: כב' השופטת ברק ארץ בע"פ 1076/15 **טוק נ' מדינת ישראל** (7.6.2016)); אסנת אלירם "פייצויים לקורבן העבירה הצעה לדגש" מחקר משפט יט (2002). בראוי הפרמטרים המפורטים לעיל יקבע שיעור הפייצוי אשר יושת על הנאשם.

32. **סוף דבר** - עניינו של הנאשם מורכב ודorous התייחסות מיוחדת. המדובר בכך שבעקבות תאונה קשה סטה מסלול חייו והוא נדרש להתמודד עם קושי ממשי פיזי ונפשי כמפורט בהרבה בגזר הדין. לאחר ששלמתי את מכלול הנسبות שליל, מבלי להתעלם מחומרת העבירה והנזק שנגרם למתלוון, הגעתה לכל מסקנה כי במצבו של הנאשם אף בראוי התרשםות כי המסוכנות הנש��ת ממנו אינה ברף הגבוה וכן גם הצורך בהרטעתו, ראוי וכונן מקום את עונשו בתחום הענישה אשר נקבע. משכך מצאתי לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים וה坦אי שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות פיזית כלפי הגוף לפי חוק העונשין.

ב. פייצוי למתלוון בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ל专家组 בבית המשפט. הפייצוי ישולם ב- 10 תשלוםמים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1/1/20. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הפייצוי לפירעון מיד. המאשינה תעבור לזכירות את פרטי המלאים של המתלוון.

ג. סך של 500 ₪ אשר הופקד על ידי הנאשם במסגרת מ"י 17-12-16413.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 יום.

הדין הסתיים בשעה 10:55.

ניתן היום, כ"ה תשרי תש"פ, 24 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.